

A KÚRIA

mint felülvizsgálati bíróság

végzése

Az ügy száma: Kfv.I.35.182/2024/7-I.

A tanács tagjai: dr. Hajnal Péter tanácselnök

dr. Heinemann Csillaelőadó bíró

dr. Banu Zsoltné dr. Szabó Judit bíró

dr. Figula Ildikó bíró

dr. Kovács András bíró

A felperes: Felperes1

(Cím2)

A felperesi képviselő: dr. Klesics és dr. Tuller Ügyvédi Iroda

(eljáró ügyvéd: név,

Cím5

Az alperes: Alperes1

(Cím1)

Az alperes képviselője: név1 kamarai jogtanácsos

A per tárgya: vámügyben hozott közigazgatási határozat

A felülvizsgálati kérelmet előterjesztő fél: felperes 8.sorszám alatt

A felülvizsgálattal támadott határozat: Budapest Környéki Törvényszék 1. K. 701.766/2023./6. számú ítélete

Rendelkező rész

A Kúria a Budapest Környéki Törvényszék 1.K.701.766/2023/6. számú ítéletét hatályon kívül helyezi, az elsőfokú bíróságot új eljárás lefolytatására és új határozat hozatalára utasítja.

A felperes felülvizsgálati eljárásban felmerült perköltségének összegét 200.000-(kettőszázezer) forintban, az alperes felülvizsgálati eljárásban felmerült költségének összegét 66.355,- (hatvanhatezer-háromszázötvenöt) forintban állapítja meg.

A végzés ellen további felülvizsgálatnak nincs helye.

I n d o k o l á s

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

[1] A felperes közvetlen vámjogi képviselője, a cég1 (a továbbiakban: közvetlen vámjogi képviselő) útján 2018. október 26-án 7217209090 (huzal acélból cinkkel bevonva, legalább 0,6 tömegszázalék széntartalommal) és 7217109090 (huzal acélból, legalább 0,6 tömegszázalék széntartalommal) TARIC (online integrált közösségi vámtarifa adatbázis) kódú, nem uniós áruk (a továbbiakban: acélhuzalok) szabad forgalomba bocsátását kezdeményezte a Nemzeti Adó- és Vámhivatal Dél-budapesti Adó és Vám Igazgatóságánál (a továbbiakban: elsőfokú vámhatóság) 100-as referencia kód feltüntetésével, kínai származóként, a vám-áru nyilatkozatában vám kontingens rendelési kód (39. rovat) A20 vámfajta kód (47. rovat) feltüntetése nélkül.

[2] Az elsőfokú vámhatóság a termékeket a 101154EL014367 számú határozatának 1. és 2. tételsorában szabad forgalomba bocsátotta.

[3] Az egyes acéltermékek behozatalára vonatkozó ideiglenes védintézkedések bevezetéséről szóló az Európai Unió Bizottsága 2018. július 17-i (EU) 2018.10.13. végrehajtási rendelete (a továbbiakban: Véd.R.) 2018. július 19-i hatállyal Véd.R. intézkedést vezetett be, melynek értelmében a rendelet hatálya alá sorolt acéltermékekre az uniós szükségletekhez igazodóan vám kontingenst nyitottak. A vám kontingensből nem részesülő, vagy annak kimerülését követő behozatalukra az erga omnes, (mindenkire kiterjedő) vámon felül további 25% mértékű kiegészítő vámot vetettek ki.

[4] A vámkontingens kizárólag uniós jogszabály alapján volt nyitható, aktuális egyenlegét a TARIC adatbázis mutatja, amely jelzi az adott vámkontingenst megnyitó jogszabályt, illetve a vámkontingens kérelemhez szükséges egyedi azonosítót, a vámkontingens rendelés számot, ami 2018.07.19-2019.02.01. közötti időszakra: 09.8501-09.8528, a 2019.02.02-2019.03.31. közötti időszakra: 09.8801-09.8965, illetve 09.8601-09.8656 volt.

[5] A vámkontingens a vámkezelés során kérelmezhető a vám-áru nyilatkozat preferencia kód (36. rovat) és kontingens rendelés szám (39. rovat) megfelelő kitöltésével. A vám jogszabályok nem zárják ki az áru átengedést követően a vámkontingens utólagos kérelmezését a vámviisszatérítés vagy elengedés keretében. A vámkontingens kérelmeket az Európai Bizottság által üzemeltetett informatikai vámkontingens kezelési rendszer (TQS) kezeli automatizált adatcsere útján, mely rögzíti és nyilvántartja a tagállamok vámhatóságai által elektronikus úton továbbított vámkontingens iránti kérelmeket és elvégzi a vámkontingens mennyiségek kérelmeknek megfelelő automatikus kiosztását.

[6] Az elsőfokú vámhatóság 2019. július 17-én az Uniós Vámkódex létrehozásáról szóló 952/2013/EU. Európai Parlament és Tanácsi Rendelet (a továbbiakban: Vámkódex) 48. cikke, valamint az uniós vámjog végrehajtásáról szóló 2017. évi CLII. törvény (a továbbiakban: Vám tv.) 121-129. §-ai alapján áruátengedést követő ellenőrzési eljárást indított, melynek tárgya az erga omnes vámon felül a kiegészítővám ellenőrzése volt.

[7] A felperes közvetlen vámjogi képviselője az elsőfokú vámhatóságnál 2019. július 29-én előterjesztett kérelmében 098528 kontingens rendelési számon utólag vám kontingenst kért, arra hivatkozással, hogy az ellenőrzés során jutott a tudomására, a vám-áru nyilatkozatában kiegészítő vámot nem tüntetett fel, és kontingenst sem igényelt, a vámhatóság pedig szankciót nem alkalmazott. A benyújtott módosító lapok alapján a kiegészítő vám kiszabását és a 098528 számon lezárt, de ki nem merült kontingens igénylésre figyelemmel a kiegészítő vám elengedését kérte.

[8] A felperes vámkontingens igénylését elutasították, majd a 4315331829 számú határozattal a felperes terhére uniós vám kiszabásáról rendelkezett, továbbá tájékoztatta arról, hogy a fizetési kötelezettségen kívül áfa különbözet keletkezett, amelyet az önadózásra jogosító engedély alapján köteles bevallani.

[9] A felperes fellebbezése folytán eljáró alperes a 2235037201 számú határozatával az elsőfokú határozatot helybenhagyta.

[10] Indokolásában rögzítette, hogy az Unió Vámkódex létrehozásáról szóló 952/2013/EU Európai Parlament és Tanácsi Rendelet egyes rendelkezéseinek végrehajtására vonatkozó részletes szabályok megállapításáról szóló, a Bizottság 2015/2447. végrehajtási rendelete (a továbbiakban: Vámkódex. Vhr.) 54. cikke rendelkezik a vámkontingensek kezeléséről és azok kiosztásának folyamatáról, illetve a TQS keretében lezajló információcseréről. Azt az információt, hogy a kontingens nem engedélyezett, a Bizottság a TQS rendszeren keresztül tette elérhetővé, nem az elsőfokú vámhatóság utasította el a felperes vámkontingens iránti kérelmét, hanem a kiosztást végző szerv.

[11] Megállapította, az elsőfokú vámhatóság a jogszabályoknak megfelelően folytatta le az áruátengedést követő ellenőrzést és vámkontingens hiányában jogszerűen szabott ki kiegészítő vámot. A vám-árnyilatkozat befogadásra alkalmas volt, a szabadforgalomba bocsátáskor a kontingens igénybevétele iránti kérelem hiányát, a kérelemben feltüntetett adatok helytelenségét az elsőfokú vámhatóság adminisztratív hibából nem észlelte. A kiegészítő vám elengedéséhez a NAV informatikai rendszerének problémája nem elégséges indok. Utalt a Vámkódex 117. cikk (2) bekezdésére, 119. cikk (1)-(2) bekezdéseire.

A kereset és a védírat

[12] A felperes keresetében az alperes határozatának elsődlegesen az elsőfokú határozatra is kiterjedő megsemmisítését, másodlagosan hatályon kívül helyezését kérte. Nem vitatta, hogy az alapeljárásban a közvetlen vámjogi képviselő nem tüntette fel a vám-árnyilatkozat 47. rovatában az A20 fajtakódot és a 39. rovatban vámkontingens igénylést sem jelzett. Ennek ellenére az elsőfokú vámhatóság a vámkezelési indítványt elfogadta, az acélhuzalokat szabad forgalomba bocsátotta vámkontingens igénybevétele és anélkül, hogy a kiegészítő vámot kiszabta volna.

[13] Az áruátengedést követő ellenőrzés során a közvetlen vámjogi képviselő felismerte, hogy az alapeljárásban nem kezdeményezte a vámkontingens igénylését, ezért nyújtott be módosítás iránti kérelmet.

[14] Keresetlevelében az alábbiakra hivatkozott

[15] 1. Hangsúlyozta, hogy a 2019. július 29-én benyújtott módosítási kérelmében a vámkontingens utólagos igénylése alapján a kiszabásra kerülő kiegészítő vám elengedését kérte. Az elsőfokú határozat azonban nem rendelkezett a kiegészítő vám elengedésére irányuló, a vámkontingens igénylését célzó indítvány elfogadásáról vagy elutasításáról, megsértette ezzel a Vámtv. 66. § (1) bekezdését és (2) bekezdés d) pontját.

[16] 2. Az elsőfokú vámhatóság határozatának indokolása sérti a Vámtv. 66. § (2) bekezdés ee) pontjában foglaltakat, mivel abból nem állapítható meg, hogy a vámkontingens keret kimerült-e, vagy milyen egyéb érdemi, jogszabályban megfogalmazott elutasítási indok áll fenn. Utalt a Véd.R. 1. cikk (3) bekezdésére, a Vámkódex Vhr. 49-54. cikkeire.

[17] Sérelmezte, hogy az elsőfokú vámhatóság a vámkontingens iránti kérelmét csak 8 nappal később (2019.08.06.) rögzítette és továbbította a Bizottsághoz, megsértve ezzel a „haladéktalan továbbítási kötelezettségét”. Emellett az alperes nem vizsgálta azt az ügy szempontjából fontos kérdést, hogy a kérelme benyújtásának időpontja (2019. július 29.) után pontosan melyik napon vált a kontingens „nem engedélyezetté”.

[18] 3.1. Az elsőfokú vámhatóság a 2019. július 29-én előterjesztett kérelmét nem tartalma szerint bírálta el - mivel az kizárólag a ki nem merült vámkontingens utólagos igénylésére irányult –, megsértette ezzel a Vámtv. 66. §-ának a határozat kötelező tartalmára vonatkozó rendelkezéseit.

[19] 3.2. A Véd.R 1. cikk (3) bekezdése, a Vámkódex 101. cikk (1) bekezdése, 102. cikke alapján hivatkozott arra, hogy a vámhatóság kötelezettsége a jogszerű mértékű vám kiszabása. A vám-árnyilatkozat adatainak helyességét a hatóságnak hivatalból kell megvizsgálnia, a befogadó rendszer hibája miatt az alapeljárásban a hibát nem észlelte, mely mulasztásával megfosztotta őt a vámkontingens igénybevételének lehetőségétől. A kiegészítő vám kiszabását követően, 2019. év elején is eredménnyel igényelhetette volna a vámkontingenst, mivel az még 2019. július 29-én sem merült ki.

[20] 3.3. A vám-árnyilatkozat 39. rovatával összefüggésben utalt az alperes határozatában (16. oldal) megjelölt Bizottság 2016/341 számú rendelet (a továbbiakban: Áfja) D.1. függelékére, a vám-árnyilatkozat kitöltési útmutatóra, a NAV 3008/2016 számú útmutatóra, melyek egyike sem tartalmaz kitöltési szabályt a vám-árnyilatkozat vámkontingensre vonatkozó 39. rovatára.

[21] 4. Álláspontja szerint a vámhatóság az elsőfokú határozatot „módosító” határozatnak tekintette, azonban a Vámkódex 28. cikke (1) bekezdés ab) pontja alapján nem állnak fenn a módosítás feltételei. Az általa előterjesztett kérelem (keresetlevele 1. pontjában kifejtettek szerint is) arra irányult, hogy a még ki nem merült vámkontingens alapján kerüljön sor az alaphatározat módosítására, és nem a támadott határozat kiadására.

[22] 5. Hivatkozott a Vámkódex 117., 119. cikkeire. Kifejtette, a közvetlen vámjogi képviselő úgy járt el, ahogy az az adott helyzetben jóhiszeműen és észszerűen elvárható volt. A hatóságnak a Vámkódex 102. cikk (1)-(2)-(3) bekezdései megfelelő alkalmazásával az alapeljárásban meg kellett volna állapítani, hogy az áru átengedése vámkontingens alkalmazása és kiegészítő vám kiszabása nélkül nem történhetett volna meg. A NAV kitöltő programja, az ellenőrző rendszere 2018. augusztus és 2019. január között a hiányosan benyújtott vámkezelési kérelmeket hiba jelzése nélkül átengedte, az informatikai hibát 2019. februárban észlelte, ezt követően a korábbival azonos tartalommal benyújtott kérelmeket „javításra visszaadva” megjegyzéssel küldte vissza. Sem a vámhatóság, sem a közvetlen vámjogi képviselő nem volt abban a helyzetben, hogy a problémát 2018. augusztus és 2019. január között észlelhette volna, emiatt hátrányosabb helyzetbe nem kerülhet. Utalt a NAV honlapján elérhető a vám visszafizetésére és elengedésére vonatkozó Európai Bizottság által 2019-ben kiadott Iránymutatás 5. pontjára.

[23] Az alperes védiratában a kereset elutasítását kérte a határozatában foglalt indokok fenntartása mellett, jogi érveit a keresetlevél tagolását követve fejtette ki.

A jogerős ítélet

[24] Az elsőfokú bíróság jogerős ítéletével a keresetet elutasította.

[25] Indokolásában rögzítette, hogy jelen eljárással azonos ténybeli és jogi alapon a bíróságon több, mint tíz per indult, a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 33. § (1) bekezdése alapján a 102.K.702.339/2020. számú pert mintaperben bírálta el, és a felperes keresetét elutasította. A jelen eljárásban előterjesztett keresetet a Kp. 33. § (2) bekezdése alapján a mintaper eredménye szerint és tárgyaláson kívül bírálta el, megállapítva, hogy az a mintapertől sem tény-, sem jogkérdésben nem különbözik.

[26] A per tárgya az alperes vámelengedés tárgyában hozott határozata jogszerűségének a megítélése, továbbá mivel felperes a keresetében az alapeljárás jogszerűségét nem vitatta, a [32] bekezdésben kimondta, hogy az elengedési kérelem alapját képező vámügyi határozatok jogszerűsége jelen perben nem vizsgálható.

[27] A Vámkódex 119. cikk (1) bekezdése a vám elengedése iránti kérelem teljesítéséhez hármas feltételrendszert ír elő, melyből a hatóság hibája csak az egyik és kiinduló feltétel, így önmagában ettől a felperesi kérelem nem lehet alapos. A vámfizetési kötelezettség elengedésének harmadik feltételét: a jóhiszeműséget a hatóság nem vitatta, a perben kizárólag a második feltétel volt a vitás, hogy a felperes észlelhette-e a vámhatóság hibáját.

[28] Az alperes érvelésével egyezően arra a megállapításra jutott, hogy nem áll fenn a Vámkódex 119. cikkében meghatározott, a vám elengedésének, illetve visszafizetésének feltétele, mivel felperesnek a hatóság hibáját észre kellett volna vennie, és a közvetlen vámjogi képviselőjének a mulasztása is az ő terhére róható. Nem a hatóság informatikai hibáját kellett észlelnie, hanem az alapeljárásban meghozott határozatok tartalmi hibáját, ugyanis azok nem a vámkontingensből való részesedést biztosító 120, hanem a vámfizetési kötelezettséget jelző 100 preferenciakódot tartalmazták, és 25%-os kiegészítő vámot nem vetettek ki. A vámhatóság hibája mellett időközben a felperesnek is módosítania kellett az eredetileg tévesen benyújtott kérelmét, így amennyiben a hiba részben a felperes mulasztásából ered (a vámkontingens be nem jelentése), a visszatérítési igénynek a Vámkódex 119. cikkéből eredő jogalapja hiányzik, mivel a vámelengedésre a vámhatóság által elkövetett hiba esetén kerülhet sor.

[29] A vámkontingenssel összefüggésben megállapította, hogy az elsőfokú vámhatóság elindította a kontingens igényt, a vámot az engedélyezés hiányában kellett kiszabni, nem azért, mert a mulasztás korrigálásaként benyújtott kérelemnek nem adott helyt. Az elsőfokú bíróság szerint az alperes helytállóan értékelte, hogy a felperes gondatlansága fennáll, a hiba felismerhetőségét a saját tévedése nem befolyásolta. A kontingens igénylés elmaradása nem hiba, a vámhatóságnak erre a felperes figyelmét nem kellett felhívnia.

[30] A jogerős ítélet szerint a felperes bizonyítási indítványának helyt adva tanúként kihallgatta a közvetlen vámjogi képviselő konkrét vámkezeléseket intéző munkavállalóját, a tanú vallomása azonban a felülvizsgálni kért határozat jogszabálysértését nem támasztotta alá.

Utalt arra, hogy a tárgyaláson számítógépen a kontingens alakulása a rendszer folyamatában részletesen bemutatásra került.

A felülvizsgálati kérelem, ellenérelem

[31] A felperes felülvizsgálati kérelmében a jogerős ítéletnek elsődlegesen - a Kp. 121. § (1) bekezdés a) pontja alapján - a hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság új eljárás lefolytatására, új határozat hozatalára utasítását, másodlagosan - a Kp. 121. § (1) bekezdés b) pontja alapján – a megváltoztatását, a másodfokú és az elsőfokú határozat megsemmisítését, és alperes új eljárás lefolytatására kötelezését kérte.

[32] Felülvizsgálati kérelme I. részében, az 1. - 8.11. pontokban a jogilag releváns tényállást ismertette, részletesen a fellebbezésében, valamint a közigazgatási határozatokban foglaltakat, a 9. pontban a keresetet, 10. pontban a jogerős ítéletet.

[33] A II. részben jogszabálysértésként hivatkozott a Vámtv. 48. §-ára, 66. § (1) bekezdésére, (2) bekezdés d) pont da) alpontjára, (2) bekezdés e) pont ee) alpontjára, a Vámkódex 22. cikk (3), (7) bekezdéseire, 44. cikk (1) bekezdésére, 101. cikk (1) bekezdésére, 102. cikk (1)-(3) bekezdéseire, 119. cikk (1) bekezdésére, 121. cikk (2) bekezdésére, a Véd.R. 1. cikk (3) bekezdésére, a Vámkódex Vhr. 50. cikk (2) bekezdésére. Utalt a Kúria Kfv.35.131/2021/6. számú eseti döntésére, a Kp. 84. § (2) bekezdésére, a Pp. 346. § (4)-(5) bekezdéseire.

[34] A III. pontban a felülvizsgálati kérelem befogadhatóságának okait, a IV. pontban a jogi érveit adta elő.

[35] Álláspontja szerint a jogerős ítélet sérti a Pp. 346. § (4)-(5) bekezdéseit, az elsőfokú bíróság a keresetlevél 1., 2, 3.2., 3.3., 4. pontjaiban foglalt keresetrészeket nem bírálta el, azokra vonatkozóan az elsőfokú ítélet indokolást sem tartalmaz. Érdemben az 5. pontba foglalt egyetlen kereseti kérelmet vizsgálta, kizárólag a Vámkódex 119. cikkével foglalkozott annak ellenére, hogy számos, a vámhatóság részéről elkövetett hibát és jogszabálysértést kifogásolt.

[36] Az eljárás során hivatkozott a Kúria Kfv.35.131/2021/6. számú, jelen perrel egyező tényállású ügyben hozott eseti döntésre, melyre azonban az elsőfokú bíróság semmilyen formában nem reagált, ítéletében nem fejtette ki, hogy azt miért nem vette figyelembe. Részletesen ismertette az eseti döntés [28]-[35] bekezdéseiben foglaltakat.

[37] Az alperes ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályában fenntartását kérte a védiratában, határozatában kifejtett álláspontját fenntartva. Az alapeljárás jogszerűségét a felperes nem vitatta, erre tekintettel mondta ki az elsőfokú bíróság ítélete [32] bekezdésében, hogy az elengedési kérelem alapját képező vámügyi határozatok jogszerűsége jelen perben nem vizsgálható. Beadványaiban, illetve a 2021. december 1-jén tartott tárgyaláson részletesen bemutatta a vámkontingens egyes, meghatározott időpontokban fennálló egyenlegét. Hangsúlyozta, nem sértett jogszabályt az elsőfokú vámhatóság azzal, hogy a

kiegészítő vámot a NAV informatikai rendszerének problémája miatt a vámárnyilatkozat alapján nem azonnal, hanem csak utólag szabta ki.

[38] A felperes jogi képviselője felülvizsgálati kérelmét a Kúria Kfv.35.131/2021/6. számú határozatára alapította, nem vette figyelembe a bíróságokra kötelező 2/2022. Közigazgatási Jogegységi Határozatot. Az alperes szerint, mivel a perben ugyanolyan tényállású ügyről van szó, amelyben a Kúria több esetben is döntött, a felülvizsgálati kérelemmel támadott ítélet megfelel a Jogegységi Határozatban, illetve a Kúria Kfv.35.314/2022/3. számú ítéletében foglaltaknak, a Kfv.35.131/2021/6. számú kúriai döntésre hivatkozás irreleváns.

A Kúria döntése és jogi indokai

[39] A felülvizsgálati kérelem alapos.

[40] A Kúria elsőként rögzíti, hogy a peres felek között azonos ténybeli és jogi alapon több felülvizsgálati eljárás volt folyamatban, a Kúria jelen tanácsa a Kfv.VI.35.066/2024, Kfv.VI.35.096/2024, Kfv.VI.35.106/2024, Kfv.V.35.037/2024, Kfv.V.35.045/2024. számú felülvizsgálati eljárásban hozott határozatokban szereplő állásponttal egyetért, attól nem kíván eltérni.

[41] Indokolt továbbá rögzíteni, hogy a felperes kereseti kérelméről az elsőfokú bíróság a Budapest Környéki Törvényszék előtt 102.K.702.339/2020. számon indult mintaper alapján, a Kp. 33. § (2) bekezdésének alkalmazásával, tárgyaláson kívül döntött. Ehhez képest, – bár erre felülvizsgálati kérelemben hivatkozás nem történt – a Kúria hivatalból észlelte, hogy a jelen felülvizsgálati eljárásban felülvizsgálni kért ítélet indokolása [48.] pontjában az adott közigazgatási perhez kapcsolódó tanú meghallgatásra iratellenesen utalt.

[42] A felülvizsgálati kérelem helytállóan hivatkozott a Kp. 86. § (1) bekezdése sérelmére, továbbá a Kp. 84. § (2) bekezdése folytán alkalmazandó, Pp. 346. § (4), (5) bekezdései sérelmére.

Helytállóan hivatkozott a felperes arra, hogy az elsőfokú bíróság nem döntött a felperes valamennyi kereseti kérelméről, ugyanis az ítélet a keresetlevél jelen kúriai határozatban is ismertetett, pontokba szedett hivatkozásai körében kizárólag a keresetlevél 5. pontjában foglalt érveléshez kapcsolódóan tartalmaz jogi indokolást.

[43] Az elsőfokú bíróság nem döntött a keresetlevél 1. pontjában szereplő, a kiegészítő vám elengedésére irányuló, a vámkontingens igénylés iránti indítvány hatóság általi elbírálásának hiányának kérdésében, a keresetlevél 2. pontjában szereplő, a Vámtörvény 66. § (2) bekezdés ee) pontjának, az indokolási kötelezettségnek a megsértése állításáról, a 3.1 pontban hivatkozott, a Vámtörvény 66. § megsértéséről azzal összefüggésben, hogy a hatóság a felperes kérelmét nem tartalma szerint bírálta el, a kereset 3.2 pontjával összefüggésben

arról, hogy a hatóság az alapeljárásban a kiegészítő vám kiszabásáról hivatalból nem intézkedett, a kereset 3.3 pontjával összefüggésben arról, hogy a határozatban a vámárnyilatkozat 39. rovata kitöltésére vonatkozó jogi szabályozás feltüntetésének, az alkalmazandó konkrét tartalom részletezésének hiánya milyen következményekkel jár, a keresetlevél 4. pontjával összefüggésben arról, hogy az alapeljárásban hozott határozat módosítása lehetőségének az Uniós vámkódex 28. cikkében szabályozott módosítási feltételekkel való összevetés hiánya alapos hivatkozás-e.

[44] A Kúria hangsúlyozza, hogy a kialakult gyakorlat szerint a Kúria, mint felülvizsgálati bíróság elsőként nem foglalhat állást a peres felek által előterjesztett kérelmek, így a felperesi kereseti kérelem jogszerűségéről. Érdemi döntést a Kúria csak az esetben hozhat, ha a jogerős ítélet kétséget kizáróan tartalmazza a bíróság által megállapított tényállást, és tartalmazza a bíróság jogszabályi rendelkezésekre vonatkozó értelmezését okszerű jogi érvelésével bemutatott jogi álláspontját (Kfv.I.35.507/2012/4.).

[45] Figyelemmel arra, hogy a felülvizsgálni kért ítélet a felperes több kereseti kérelmi hivatkozásáról nem döntött, melyre a felperes felülvizsgálati kérelme helyesen hivatkozott, a Kúriának nem volt jogi lehetősége a felperes kereseti kérelmi hivatkozásairól döntenie, mert azokról elsőként az elsőfokú bíróságnak kell döntenie.

[46] A fentiek alapján a Kúria a felülvizsgálni kért ítéletet a Kp. 121. § (1) bekezdés a) pontja alkalmazásával hatályon kívül helyezte, és az elsőfokú bíróságot új eljárás lefolytatására és új határozat hozatalára utasította.

[47] Az új eljárásban az elsőfokú bíróságnak a Kp. 86. § (1) bekezdés rendelkezéseinek megfelelően a keresetet teljeskörűen, a keresetben hivatkozott jogsértés mindegyikére kiterjedően kell elbírálnia, és a Kp. 84. § (2) bekezdése alapján alkalmazandó, Pp. 346. § (4-5) bekezdéseit alkalmazva, ítélete indokolásának valamennyi keresetrész vonatkozásában, jogi indokolást kell tartalmaznia.

[48] Ennek megfelelően a kereseti kérelem 1. pontjához kapcsolódóan az ítélet indokolásának ki kell térnie arra, hogy a vámkontingens igénylésére vonatkozó indítványról való döntés elmaradását alappal sérelmezte-e a felperes keresetében.

[49] A kereseti kérelem 2. pontjához kapcsolódóan döntenie kell arról, hogy a felperes helyesen hivatkozott-e arra, hogy az alperes megsértette-e a Vámtörvény 66. § (2) bekezdése ee) pontját, azaz az indokolási kötelezettséget, és ezzel összefüggésben a felperes alappal állította-e, hogy az indokolási kötelezettségnek nem felel meg az alperesi határozatban szereplő, az EU vámkontingens kiosztását végző szerv „kontingens nem engedélyezett” üzenetére utalás. Ugyancsak az indokolási kötelezettséggel összefüggésben ki kell térnie arra, hogy van-e jelentősége annak a felperesi hivatkozásnak, hogy a 2018/2013 Vhr. bizottsági

rendelet szerint 2018. 07. 19. és 2019. 02.01. között megnyitott vámkontingensek egyenlege miként alakult, s hogy a 2019. 07. 29-i kérelem benyújtása után mikor keletkezett az „elutasítás”.

[50] Ugyancsak döntenie kell arról, hogy a felperes keresete 3.1.pontjában alappal állította-e, hogy a 2019. 07. 29-i kérelmét a vámhatóság nem tartalma szerint bírálta el, azaz alappal állította-e, hogy a 2019. 07. 29-i kérelem „kizárólag vámkontingens utólagos igénylésére irányult” – annak figyelembevételével, hogy a felperes a 07. 29-i kérelmében szó szerint leírta, hogy kiegészítő vámkiszabását kéri, és egyben a későbbi beadványként benyújtott, ki nem merített vámkontingens igénylésből kifolyólag a kiegészítő vám elengedését is kérte párhuzamosan.

[51] Ugyancsak állást kell foglalnia az elsőfokú bíróságnak arról, hogy a kereset 3.2 pontjában a felperes alappal állította-e az EU Bizottság 2018/2013. Vhr. 1. cikk (3) bekezdése megsértését, továbbá az Unió vám kódex 101. cikk sérelmét, és döntenie kell arról, hogy a kiegészítő vám utólagos kiszabásáról rendelkező határozat jogszerűsége vizsgálata során van-e jelentősége annak, hogy az első, szabad forgalomba bocsátásról rendelkező határozat meghozatalakor nem került sor kiegészítő vám kiszabására.

[52] A kereseti kérelem 3.3 pontjával összefüggésben arról kell döntenie az elsőfokú bíróságnak, hogy egyrészt alappal hivatkozott-e arra a felperes keresetében, hogy nem volt olyan jogszabályi rendelkezés, amely előírta a szóban forgó termékek vámkezelése során a vámkontingensre utaló adat, vagy az A20 kód esetleges alkalmazásának kötelezettségét, másrészt arról, hogy amennyiben ilyen kötelező előírás nem volt, a felperes kérelmének megítélésére ez milyen befolyással van.

[53] A kereseti kérelem 4. pontjában foglaltakhoz kapcsolódóan arról kell döntenie az elsőfokú bíróságnak, hogy a felperes keresetében helyesen hivatkozott-e arra, hogy az Unió vám kódex 28. cikk (1) bekezdés a) pont miatt nem lehetett volna a vámhatóságnak a határozat módosításáról rendelkeznie.

[54] A kereseti kérelem 5. pontjában állított jogsérelemről az elsőfokú bíróság bár érdemben döntött, megállapítva azt, hogy alaptalan a felperes keresete, az azt támadó felülvizsgálati kérelem megalapozottságáról a Kúria érdemben azért nem tudott dönten, mert a kereseti kérelem többi pontjának mikénti elbírálása esetlegesen befolyással lehet az Unió vám kódex 119. cikkéhez kapcsolódó döntésre.

[55] Ugyanakkor a Kúria a Kp. 115. § (2) bekezdése folytán alkalmazandó Kp. 108. § (1) bekezdése alapján a felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem keretei között maradv, utal arra, hogy a felülvizsgálati kérelmében a felperes alaptalanul állította a Kfv.I.35.131/2021/6. számú határozattól való eltérés tényét, ugyanis – ahogy erre az alperes felülvizsgálati

ellenkérelmében utalt – a Kúria 2/2022. számú közigazgatási jogegységi határozatában kimondta, hogy a Kfv.I.35.131/2021/6. számú közzétett határozattól el lehet térni, másrészt a Kúria Kfv.V.35.314/2022/3. számú határozata az Unió vámkodekx 119. cikk alkalmazása kérdésével foglalkozott.

A döntés elvi tartalma

[56] *Amennyiben a közigazgatási bíróság mintaper eredményeként meghozott ítéletet követi, a közigazgatási perben eljáró bíróságnak is feladata, hogy a keresetet teljeskörűen elbírálja, és döntésének indokolása az ügy szempontjából jelentőséggel bíró valamennyi keresetrészre vonatkozóan tartalmazzon jogi indokolást.*

Záró rész

[57] A Kúria a felülvizsgálati kérelemről a Kp. 115. § (2) bekezdése folytán alkalmazandó Kp. 107. § (1) bekezdés szerint tárgyaláson kívül határozott, figyelemmel arra, hogy a felülvizsgálati eljárásban a felek tárgyalás tartását nem kérték.

[58] A Kúria a Kp. 115. § (2) bekezdése folytán alkalmazandó, Kp. 110. § (3) bekezdése szerint a felülvizsgálati perköltség összegét csak megállapította, annak viseléséről az elsőfokú bíróság az eljárást befejező határozatában fog dönteni. A felek perköltségéről a Kúria a felülvizsgálati eljárásban csatolt költségjegyzékek figyelembevételével döntött, a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 2. § (1) bekezdése a.) pontja, a 3. § (2) bekezdése, valamint a 3.§ (4) bekezdésére figyelemmel.

[59] A Kúria rögzíti, hogy a K.I. tanács egyik tagja (dr. Tóth Kincső) tartós távolléte miatt a Kúria Ügyelosztási rendje II. 4.2. és VI. 6.2. a) alpontja alapján a tanács 5. tagja helyettesítéssel Dr. Kovács András tanácselnök (az ügyben szavazó bíróként) volt.

[60] A Kúria döntésével szembeni további felülvizsgálat lehetőségét a Kp. 116. § d) pontja zárja ki.

Budapest, 2024. október 30.

Dr. Hajnal Péter s.k.

a tanács elnöke

Dr. Heinemann Csilla s.k.

előadó bíró

Dr. Banu Zsoltné dr. Szabó Judit s.k.

bíró

Dr. Figula Ildikó s.k.

bíró

Dr. Kovács András s.k.

bíró